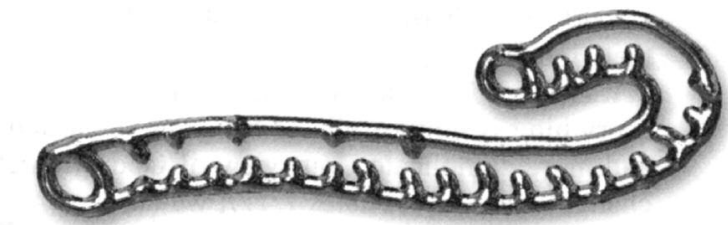

HYRDENS SMELTEDIGEL

Bakgrunnsstoff *Salme 23; Rom 12,18-21.*

Minnevers **“Han gir meg ny kraft. Han leder meg på de rette stier for sitt navns skyld”(Salme 23,3).**

Sophie lente ryggen mot soveromsdøra og lot seg synke ned på gulvet. Tårene presset på, og hun begynte å gråte. “Hvordan kunne han? Hvordan kunne han!” Sophie følte seg helt knust av det hun hadde fått vite. En hun trodde var en venn, en hun respekterte og stolte på, hadde satt ut grusomme rykter om henne for å skade hennes omdømme og det hun holdt på med.

Hun grep Bibelen som lå på sengen, og ganske snart satt hun og så ufravendt på noen velkjente ord: “Han gir meg ny kraft. Han leder meg på de rette stier for sitt navns skyld. Selv om jeg går i dødsskyggens dal, frykter jeg ikke for noe vondt. For du er med meg. Din kjepp og din stav, de trøster meg” (*Sal 23,3.4*).

“Men det stemmer da ikke!” datt det ut av henne. Men det virket da helt logisk. Hyrden i salmen fører sine sauer på de rette stier, men det er disse stiene som bukter seg ned i dødsskyggens dal. Kunne det tenkes at også dette fryktelige sviket, og det av en venn, denne mørke dalen, var noe Gud kunne bruke for å lære henne rettferdighet?

Ukeoversikt Når har din åndelige vekst vært størst – i gode eller vonde dager?

SØNDAG**En reiseleder: Hyrden**

“Herren er min hyrde, jeg mangler ingen ting”(Sal 23,1).

Noen barn ble bedt om å tegne et bilde av Gud. Alle uten unntak tegnet et bilde der det inngikk et hjerte. Da de ble spurt hvorfor, svarte de i kor at Gud er kjærlighet. Så enkelt var det.

Det er lett å tenke godt om Gud og hans veier når alt går godt for oss. Men etter hvert som vi vokser til og livet blir mer sammensatt, vil vårt syn på Gud ofte bli et annet. Gud er selv-sagt den samme, (*Hebr 13,8; Jak 1,17*) men vi har forandret oss. På grunn av det landlige levesettet til Det gamle testaments mennesker bruker Salme 23 bildet av en hyrde når den skal fremstille Guds kjærlighet for oss. Hyrden er et symbol på Gud – både i Det gamle testamente og i Det nye testamente. Det er et vakkert bilde, og ganske så tidløst. Vi skal se på Salme 23, men la oss først se hvordan noen av Bibelens forskjellige forfattere beskriver hyrdens arbeid og personlighet.

Hva kan hver av disse tekstene lære oss om hyrden?

Jes 40,11 _____

Jer 23,3.4 _____

Esek 34,12 _____

Joh 10,14-16 _____

1 Pet 2,25 _____

Slå nå opp til Salme 23. Hvordan tar hyrden seg av sauene sine?

vers 2 _____

vers 3 _____

vers 4 _____

vers 5 _____

vers 6 _____

Til ettertanke   **Hva betyr det for deg at det er En som har slik omsorg for deg? Hvordan kan du bruke dette bildet til å oppmuntre en som har fått sitt eget bilde av Gud formørket på grunn av sine problemer, hva de nå enn måtte være?**

MANDAG

Stasjoner på veien

“Han leder meg på de rette stier for sitt navns skyld” (Sal 23,3).

Forestill deg “de rette stier” (vers 3) der de forsvinner langt i det fjerne. Du ser ikke enden, men du vet at hjemmet, Guds hus, ligger ved reisens slutt. Ser du hvor stiene fører når du fester blikket litt nærmere der du står? Noe ser du nok klart, men andre deler av veien ligger i skyggen av store eller farlige hindringer. Noen ganger forsvinner stien over en åskam. Deler av stien er lette å gå; andre er vanskelige. Det var slik det var da israelittene reiste fra Egypt til løftets land, og slik er det også skildret i denne salmen.

Bruk Salme 23 og finn de stedene David ser sauene gå når de følger de rette stier på veien til Herrens hus.

Men hvorfor blir disse stiene kalt “de rette stier”? Her får du fire viktige grunner. For det første fordi de fører til det rette målet – hyrdens hjem. For det andre fordi de opprettholder vår samstemmighet med hyrden selv. For det tredje fordi de lærer oss å være de rette menneskene – som hyrden. For det fjerde fordi de gir oss det rette vitnesbyrde – når vi blir de rette menneskene, gir vi Herren æren. De er de “rette” eller “rettferdige” stiene enten de er lette eller tunge å gå.

Det er viktig å ha klart for seg at når Gud leder oss på sin vei, er det ikke bare for å avlevere en pakke ved bestemmelsesstedet. Det dreier seg om langt mer enn veiledning og vern. Som i de mange tilfellene i Bibelen der Gud leder sitt folk (enten det gjelder å lede Abraham ved løftene eller Israel ved hjelp av ildstøtten og skyen), så dreier det seg alltid om å oppdra et folk i rettferdighet.

Til ettertanke **Hvor bevisst er du på at hyrden prioriterer rettferdighet i ditt liv? Hvordan kan prøvelsene gjøre ditt liv annerledes slik at du gjenspeiler Kristi karakter klarere?**

TIRSDAG

Uforutsett omvei I: Dalen

“Selv om jeg går i dødsskyggens dal, frykter jeg ikke for noe vondt. For du er med meg. Din kjepp og din stav, de trøster meg” (Sal 23,4).

Det ville vært fint om rettferds stier snodde seg langs gressgrodde sletter ved kjølige bekker. Men det er ikke det bildet David tegner. Langs disse stiene ligger også dødsskyggens dal – og det er ikke et sted vi ivrer etter å bli kjent med! Enkelte ganger i året vil elver (wadier) som resten av året er uttørret, plutselig flomme over. Det kan skje så brått at man blir helt overveldet. På disse stedene er det gjerne trangt, med bratte fjellsider som

stenger lyset ute. Så “dødsskyggen” er et bilde på en “veldig mørk skygge” eller et “tett mørke.”

Tenk på de gangene du har vært i din egen “dødsskyggens dal”. Hvordan kjentes det? Var du redd, selv om du visste at hyrden var der? Hvilke skriftsteder satte du mest pris på den gangen, og hvorfor?

Hvordan endte sauen opp i dalen, tror du? Tror du at den gikk dit på egen hånd, eller var det hyrden som selv ledet sauen den veien? Begrunn svaret.

Elisabeth Elliot skriver dette: “Et lam som oppdaget at det var i dødsskyggens dal ville kanskje tro at det var blitt ført på villspor. Det måtte krysse mørket for å lære å legge vekk frykten. Hyrden er fortsatt hos det.” – Elisabeth Elliot: *Quest for Love* (Fleming H. Revell, Grand Rapids 1996), side 218.

Til ettertanke Har du noen gang følt at du er blitt “ført på villspor” når du har endt opp i dalen? Hva svarte du Gud denne gangen? Hvorfor var hyrden villig til å ta sjansen på å bli misforstått da han lot oss gå inn i en mørk dal, tror du?

ONSDAG

Uforutsett omvei: 2. Det omringede bord

“Du dekker bord for meg like for øynene på mine fiender. Du salver mitt hode med olje, mitt beger flyter over” (*Sal 23,5*).

Det er ikke til å unngå at vi vil få noen fiender i løpet av livet. Hvordan behandler du dem? Har du ligget våken om nettene og vridd deg i sengen mens du har spekulert ut måter du kan ta hevn på dem som vil deg eller ditt til livs? Det er ikke alltid lett for kristne å takle fiender.

Hva slags fiender har du hatt? Hvordan har du taklet dem som har prøvd å skade deg eller dem du er glad i? Hvor nært holdt du deg til det Jesus sier i Matt 5,44, eller det Paulus sier i Rom 12,18-21?

I Salme 23,5 viser David oss en interessant måte å takle fiender på. Han tilslører deres nærvær ved i stedet å betrakte det Gud gjør for ham. Og Gud er der og stiller til et festmåltid for ham.

I Davids kultur var det slik at man æret fremstående gjester ved å salve deres hode med olje idet de steg inn i festsalen. Oljen var en blanding av olivenolje og parfyme. Så lot man gjesten sitte ned til langt mer mat enn de kunne sette til livs.

Hvordan kan de tre tingene (bord, olje og beger) i Salme 23,5 minne oss om hvordan Gud alltid sørger for oss, også når vi er nede i dalen?

Som Paulus sier det: “For vår kamp er ikke mot kjøtt og blod, men mot makter og åndskrefter, mot verdens herskere i dette mørket, mot ondskapens åndehær i himmelrommet” (*Ef 6,12*). Våre fiender er både de synlige og de usynlige. Enten vi liker det eller ikke er vi omgitt. Men når vi er sammen med hyrden,

finnes det ikke en eneste fiende, hverken synlig eller usynlig, som kan ta fra oss det han har tilveiebrakt for oss.

Til ettertanke Tenk etter hvordan hyrden har behandlet deg når du har vært omgitt av fiender. Hva kan man se i slike stunder som setter en i stand til å takke Gud midt i vanskelighetene?

TORSDAG

Løfte og forvissning på reisen

“Bare godhet og miskunn skal følge meg alle mine dager, og jeg får bo i Herrens hus gjennom lange tider” (Sal 23,6).

Når vi er i dalen, eller vi er omgitt av fiender, kan vi bli fristet til å tro at vi er alene. Det føles ikke som om Gud har vært spesielt aktiv; vi tenker som så at hvis han hadde hjulpet oss, ville vi ikke ha kommet i et sånt uføre. Men det er opplagt at David ikke ser slik på situasjonen.

I vers 6 sier David at han er sikker på to ting, tross de prøvelsene han gjennomlever. Hva er det han er trygg på? Se også Ef 1,4; 2 Pet 1,10; Hebr 11,13-15.

En del oversettelser sier at godhet og miskunn (Guds paktsløfter) skal “følge” meg alle mine dager. Men det verbet som er brukt i grunnteksten er mye sterkere, og vi burde lese det som at godhet og miskunn skal “forfølge” meg alle mine dager. (Det er den samme formen av verbet som er brukt i slike vers som 1. Mosebok 14,14; Josva 10,19, og 1. Samuel 25,29, der tanken om “forfølgelse” er helt klar.)

Hvilket bilde tegnes i ditt sinn dersom du forestiller deg at godhet og miskunn “forfølger” deg? Hva tror du David ville fortelle oss om Gud ved å skildre hans omsorg for oss på denne måten?

Dalen kan være aldri så dyp, og fiendene kan være aldri så pågående, men vissheten om Guds godhet og miskunn, og vissheten om at han vil gå med helt til reisen er slutt, er udiskutabel.

Men til tider blir de beleiret av spørsmål, de som vi gjerne vil hjelpe. Som hos David er det ofte best ikke å forsøke å angripe disse bekymringene med teologiske utlegninger om hva Gud kan gjøre. Vi bør heller gjøre som David i vers 6 og dele med dem vår personlige overbevisning om sannheten om Gud.

Til ettertanke **Hvordan kan din egen kjennskap til Gud illustrere vissheten om at hans godhet og miskunn forfølger oss? Hvilket belegg finner du i Bibelen for en slik tanke? Hvordan kan du dele dette med dem som kanskje tviler på Guds omsorg? Hvordan kan korset sies å være det fremste eksemplet på denne “forfølgelsen”?**

FREDAG

Videre studium

Se *Testimonies for the Church*, bind 4, side 143; *Alfa og Omega*, bind 4, side 39-44.

“De som til sist skal seire, kommer i sitt kristenliv til å få fryktelige vansker og prøvelser. Men de må ikke gi slipp på tilliten til Gud, for det er en del av undervisningen i Kristi skole. Den er nødvendig for at man skal bli rensket for alt slagg. En Guds tjener må ha åndelig styrke til å stå imot fiendens angrep og bitre hån, og overvinne de hindringene som Satan legger i veien....

Men dersom du hele tiden ser opp og ikke ned på vanskelighetene, så kommer du ikke til å falle om på veien, men snart se at Jesus rekker sin hånd ut for å hjelpe deg. Da trenger du bare i enkel tillit gi ham din hånd og la ham lede deg. Når du viser større tillit, vil du få et sterkere håp....

Du skal få hjelp hos Kristus til å danne en sterk, symmetrisk og vakker karakter. Satan kan ikke tilintetgjøre det lyset som skinner fra en slik karakter. ...

Gud har gitt oss sin beste gave, sin enbårne Sønn, for å høyne oss, foredle oss og gjøre oss skikket til et hjem i hans rike.” – *Ung i dag*, side 52 (MYP:63, 64).

Spørsmål til drøftelse

- 1. I hvilken grad har du vært klar over at “fryktelige vansker og prøvelser” som livet gir deg faktisk kan være en del av “undervisningen i Kristi skole”?**
- 2. Hvordan kan den hjelpen, trøsten og oppmuntringen vi gir dem som er i dalen være en del av hyrdens middel til å hjelpe mennesker gjennom kriser? Hvordan kan dere i menigheten bli bedre i stand til å være Herrens redskaper for å styrke dem som trenger hjelp?**
- 3. Snakk sammen i klassen om hvordan hver enkelt har opplevd at godhet og miskunn har “forfulgt” dem.**
- 4. Tenk på de siste timene i Kristi liv, da han steg inn i smeltedigelen. Hvordan klarte Jesus, som menneske, å holde ut? Hva kan vi lære av hans eksempel som vi kan ta med oss inn i de smeltediglene vi skal gjennom?**